

FOLLO OG NORDRE ØSTFOLD TINGRETT

DOM

Avsagt: 06.07.2021

Saksnr: 21-038143MED-TFNO/TSKI

Rettens leder: Tingrettsdommer Jannecke Tobiassen

Meddommere:

Karl-Erik Derås
Anne Gunnhild Heggem

Påtalemyndigheten

Politiadvokat Stine Pedersen

mot

Kristin Biesse Bruun

Advokat Tone Monclair

DOM

Kristin Biesse Bruun er født 17.11.1963 og bor på Nesoddtangen.

Ved tiltalebeslutning utferdiget av politimesteren i Øst 10.03.2021 er hun satt under tiltale ved Follo og Nordre Østfold tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 266

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha forfulgt en person eller på annen måte krenket en annens fred.

Grunnlag:

a)

I perioden 4. 2. august 2019* til 13. april 2020 i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på sosiale medier med sjikanerende innhold om Irene Soerensen, samt at hun publiserte straffesaksdokumenter og ulik korrespondanse som omhandlet Soerensen. Videre la hun ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer eller lignende fra sosiale medier og kommenterte disse, samt utviste annen plagsom adferd rettet mot Soerensen.

II Straffeloven § 168

a) for etter dom å ha blitt forvist til eller fra bestemte deler av riket, rettsstridig igjen å ha oppholdt seg på et sted der dette er forbudt for vedkommende, eller som på annen måte ha brutt kontaktforbud i medhold av straffeloven § 57,

b) for å ha krenket besøksforbud etter straffeprosessloven § 222 a.

Grunnlag:

a)

Lørdag 16. september 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun et innlegg på Facebook hvor hun kommenterte Irene Hovs anmeldelse av henne, og henviser til Hovs twitter-konto med bilde av henne, til tross for at hun ved politiets beslutning av 30. august 2017, forkynt for henne 31. august 2017, var ilagt besøksforbud overfor Hov frem til 2. mars 2018.

b)

Onsdag 22. mai 2019 møtte hun opp i nede Nedre Romerike tingrett hvor Irene Soerensen var part i en rettssak, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

c)

I perioden 17. september 2019 til 5. 4. oktober 2019* i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer eller ligende på sosiale medier. Videre sendte hun epost til Karin Granquist med bilder av Soerensens barn, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

d)

I perioden ~~6.~~ 7. oktober 2019* til ~~18.~~ 17. oktober 2019* i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer eller lignende fra sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

e)

I perioden 19. oktober 2019 til 22. oktober 2019 i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer eller lignende fra sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

f)

I perioden 27. oktober 2019 til ~~6.~~ 4. november 2019* i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer på sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

g)

I perioden 22. november 2019 til 9. desember 2019 i Lalienveien 9 eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer på sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

h)

I perioden 12. desember 2019 til ~~16.~~ 15. desember 2019* i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilder av Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer på sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

i)

I perioden ~~1. januar~~ 8. april 2020* til 13. april 2020 i Lalienveien 6 på Nesodden eller annet sted på Østlandet la hun gjentatte ganger ut meldinger på twitter hvor hun omtalte Irene Soerensen og/eller la ut skjermbilde av Irene Soerensens tidligere innlegg/blogg/kommentarer på sosiale medier, til tross for at hun ved Follo tingretts dom av 19. mars 2018 var ilagt kontaktforbud mot Soerensen i 3 år, gjeldende fra 7. desember 2018.

* Endret av møtende aktor 24.06.2021

Ved tiltalebeslutning utferdiget av politimesteren i Øst 24.05.2019 er hun satt under tiltale ved Follo og Nordre Østfold tingrett for overtredelse av

I Straffeloven § 266

for ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha forfulgt en person eller på annen måte krenket en annens fred.

Grunnlag:

I perioden fra 28. juni 2017 til ~~13~~ 3. desember 2017* i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun gjentatte ganger på sosiale medier innlegg med sjikanerende innhold om Irene Hov, samt at hun publiserte straffesaksdokumenter og ulik korrespondanse som omhandlet Hov og utvist annen plagsom adferd rettet mot Hov.

II ~~Straffeloven § 168~~

~~for å ha krenket forbud etter straffeprosessloven §§ 222 a eller 222 b.~~

Grunnlag:

~~Lørdag 16. september 2017 i Nesodden kommune eller andre steder på Østlandet, publiserte hun en post på Facebook, hvor hun kommenterer Irene Hovs anmeldelse av henne, og henviser til Hovs twitter-konto med bilde av henne, til tross for at hun var ilagt besøksforbud den 30.08.2017 frem til 02.03.2018.~~

Denne tiltalen trer i stedet for påtaleunntatelse av 11.04.2019.

* Endret av møtende aktor 24.06.2021

** Post II ble frafalt av møtende aktor, da denne er likelydende med post II i tiltalen av 10.03.2021.

Ved prosesskrift og begjæring av 30.04.2021 fremmet Soerensen krav om erstatning etter straffeprosessloven § 3 og § 428. Det ble fremmet krav om oppreisning og menerstatning. I forbindelse med kravet om menerstatning ble det begjært om oppnevning av sakkyndig for å vurdere Soerensen. Etter at tiltalte og aktor hadde uttalt seg, besluttet retten 28.05.2021 at forhandlingene om menerstatningskravet utsettes til straffesaken er pådømt, jf. straffeprosessloven § 431. Retten fant samtidig at spørsmålet om å oppnevne sakkyndig skulle utstå.

Hovedforhandling ble holdt 22. juni 2021 og gikk over tre dager. Tiltalte møtte og erkjente ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra ett vitne, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til fengsel i 60 dager. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes kontaktforbud overfor Irene Soerensen og sakskostnader etter rettens skjønn.

Bistandsadvokaten la ned påstand om oppreisningserstatning til Soerensen fastsatt etter rettens skjønn.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes, subsidiært at hun anses på mildeste måte.

Rettens vurdering

Innledning/sakens bakgrunn

Tiltalte har erkjent de faktiske forholdene, men erkjenner ikke straffskyld.

Bruun og Soerensen har en lengre historie fra de, ifølge begges forklaringer, traff hverandre og ble venner i 2009. Retten legger til grunn ut fra forklaringene at Soerensen, som da het Hov, blant annet delte opplysninger og dokumenter i forbindelse med en pågående sak hun hadde med sin tidligere ektefelle, herunder en sakkyndig rapport i forbindelse med en barnefordelingssak. De er enige om at de den første perioden utvekslet fortrolige dokumenter om hverandre og at de på et tidspunkt i 2009/2010 røyk uklar med hverandre. Forklaringene om hvorfor de ble uvenner spriker og begge mener det er den andre som har skyld i dette.

I 2015 anla Bruun sak mot Soerensen for Nedre Romerike tingrett, der hun krevde erstatning for ærekrenkelse. Etter hva retten forstår ble Soerensen frifunnet for erstatningskravet.

I 2017 ble det utferdiget forelegg mot både Bruun og Soerensen. Ingen av dem vedtok foreleggene og saken ble behandlet i Follo tingrett som 19.03.2018 avsa dom med slik slutning:

1. Kristin Biesse Bruun, født 17.11.1963, dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266 og § 168 til fengsel i 14 – fjorten – dager og en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner subsidiært fengsel i 15 – femten – dager, jf. straffeloven (2005) § 79 bokstav a.
2. Fullbyrding av fengselsstraffen utsettes med en prøvetid på to år jf. straffeloven (2005) § 34.
3. Kristin Biesse Bruun idømmes kontaktforbud i forhold til Irene Hov i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.
4. Irene Hov, født 16.11.1962, dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 266 til en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner, subsidiært fengsel i 15 – femten – dager.
5. Irene Hov idømmes kontaktforbud i forhold til Kristin Biesse Bruun i en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom.

Både Bruun og Soerensen anket avgjørelsen. Borgarting fremmet ikke sakene, og Høyesterett forkastet ankene ved kjennelser av henholdsvis 28.11.2018 (Soerensen) og 07.12.2018 (Bruun).

I dommen fra Follo tingrett av 19.03.2018 la retten blant annet til grunn at i tiden etter dommen fra Nedre Romerike tingrett, har begge parter på hver sin blogg lagt ut sjikanerende og krenkende innlegg om hverandre. Det fremkommer videre av dommen:

Begge parter har også opprettet alias på Facebook og Twitter slik at de kan følge med på hva den andre skriver og publiserer, og har bekjente som informerer dem om nye oppslag. Partene

drøftet med sine daværende advokater mulige forlikløsninger i 2014/2015 herunder å slette publiseringer og stenge blogger, men de kom ikke til noen løsning. Retten viser her til at Hov på et tidspunkt bestred at det var inngått en avtale og derved ikke ville slette noe.

Retten legger til grunn at både Bruun og Soerensen opplever seg feilaktig dømt i 2018.

Soerensen forklarte at etter dommen resignerte hun fullstendig og hun følte hun ikke ble hørt. Etter hennes oppfatning er det ikke en gjensidig konflikt mellom henne og Bruun, det er Bruun som krenker henne. Det eneste Soerensen har gjort, ifølge henne selv, er å fortelle på nett om forfølgelsen Bruun utsetter henne for. Hun mener det foreligger mange 1000 brudd på besøksforbudet.

Soerensen forklarte videre at hun i dag har to Facebook profiler, en som hun benytter og en hun har i «reserve». I tillegg har hun en side på Facebook som heter «Barnevernskritikk», en blogg der hun skriver om barnerett, rettssikkerhet og ytringsfrihet og hun er aktiv i et mannsforum for likestilt foreldreskap. Hun hadde en twitter konto som ble stengt som følge av brudd på åndsverkloven. Ifølge Soerensen får hun tilsendt det Bruun skriver om henne av andre. Hun har to, tre stykker som sender henne skjermdump av det som legges ut. Hun synes det er spesielt tøft da hun opplever at det daglig legges ut ting om henne. Gjennomgående leser hun at hun er verdens dårligste mor, syk og en løgner. Selv har hun overholdt kontaktforbudet. Hun har bare lagt ut straffesakdokumentene fordi Bruun ikke stopper.

Bruun forklarte at hun og Soerensen røyk uklare da Soerensen ønsket hennes hjelp, men mente at Bruun ikke hadde gjort nok for henne. Soerensen tok i ettertid kontakt med Bruuns arbeidsgiver og personer Bruun har konflikter med. Bruun startet en blogg i 2015 som hun brukte til å svare på beskyldningene mot henne, da hun hadde behov for å forsvare seg. Hun opplevde publiseringene mot henne som et koordinert angrep fra Soerensen og hennes nettverk. De publiserte en sakkyndig rapport vedrørende Bruun og andre private dokumenter. Det var både dokumenter hun tidligere hadde overlevert til Soerensen, mens også dokumenter de måtte ha funnet frem selv.

Tiltalte forklarte videre at hun har to blogger der hun legger ut egne meninger, samt at hun har en twitter konto. Tidligere hadde hun også en blogg der hun kritiserte Øst politidistrikt. Hun var frustrert over saksbehandlingen i politiet og det er vanskelig å kritisere politiet, uten å komme inn på Soerensen. Etter hennes oppfatning har politiet snudd saken på hodet og gjort henne til tiltalt, når det er hun som egentlig er fornærmet. Bruun erkjenner at hun kan ha trådt over en grense, men hun ble mer og mer desperat. Ifølge Bruun var særlig 2018 ille. Hun har avstått fra å kommentere Soerensen en stund nå. Hun har prøvd «å tie og tåle». Bruun opplever det som ufattelig krenkende at Soerensen tar kontakt med vennene hennes og hennes tidligere advokat.

Før retten går inn på de konkrete tiltalepostene, finner retten grunn til å bemerke at saken bærer preg av manglende etterforskning fra politiets side. Saken er alene basert på anmeldelse inngitt av Soerensen, som i sin helhet er inntatt som bevisoppgave. Politiet har ikke selv sjekket de aktuelle innleggene på twitter o.l. og det er kun Soerensen sitt utvalg av innlegg/tweets som er tatt med. Dette medfører at retten ikke har innsyn i trådene innleggene er en del av, samt at bevisene er satt sammen av Soerensen, med hennes tolkninger og kommentarer. Den manglende objektive fremstillingen av saken preger da også iretteføringen av saken. Retten finner dette svært beklagelig. Oppsummert er det vanskelig å vite hva som opprinnelig var på vedkommende nettside og hva som er føyd til i etterkant, samt konteksten ytringene har kommet i. Dette har betydning for rettens bevisvurdering.

Det legges til at Irene Soerensen ble ilagt et forelegg 11.04.2019 pålydende kr 15 000, for overtredelse av straffeloven § 266 for i perioden 11.06.2018 til 18.08.2018 ha publisert innlegg vedrørende Bruun, samt to brudd på besøksforbud overfor Bruun. Det ble deretter utferdiget et nytt forelegg pålydende kr 15 000 som trådte istedenfor det første 28.05.2019. Ytterligere ble det utferdiget et nytt forelegg 16.03.2021 som trådte istedenfor det foregående, samt at det var tilkommet et nytt brudd på besøksforbudet i perioden 02.06.2020 til 14.07.2020. Soerensen ble da ilagt et forelegg på kr 12 000, subsidiært 24 dager i fengsel. Forelegget er etter det opplyste ikke vedtatt på det nåværende tidspunkt. Ingen av foreleggene er brakt inn for retten.

Tiltalebeslutning 24.05.2019, post I

Tiltalebeslutningen trer istedenfor påtaleunntatelse av 11.04.2019, som igjen trådte istedenfor påtaleunntatelse av 18.12.2019. Tiltalen gjelder hensynsløs adferd i perioden 28.06.2017 til 03.12.2017. Retten legger til grunn at påtaleunntatelsen ikke er rettskraftig og kan behandles i nærværende sak.

Bruun har erkjent de faktiske forhold, men erkjenner ikke straffskyld. Bruun har bekreftet at det er Soerensen hun skriver om i flere av innleggene. Retten har merket seg at selv om ikke Soerensens navn sies uttrykkelig, vil det trolig være klart for Soerensen og de som er klar over konflikten mellom dem, at flere av innleggene er om henne.

Det følger av straffeloven § 266 at den som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd forfølger en person eller på annen måte krenker en annens fred, straffes med bøter eller fengsel inntil 2 år.

Etter lovens ordlyd er det et krav at adferden må være hensynsløs for at den skal være straffbar. Om terskelen for hensynsløs adferd uttalte Høyesterett i Rt-2014-669:

På bakgrunn av ordlyden og de forarbeidsuttalelsene jeg har nevnt, legger jeg til grunn at en fredskrenkelse først blir straffbar etter § 390a dersom den går markert ut over slike ubehageligheter som alminnelig menneskelig samkvem regelmessig kan føre med seg. En

krenkelse rammes således bare dersom den kan karakteriseres som «hensynsløs», eller som «kvalifisert klanderverdig», se Matningsdal og Bratholm, kommentarutgave til straffeloven, tredje del, side 230.

Det må foretas en konkret helhetsvurdering av om et forhold faller inn under bestemmelsen, jf. Rt-2010-845 avsnitt 14. Omstendigheter som når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdig formål og fornærmedes opptreden vil ofte være sentrale elementer i denne vurderingen.

Retten legger til grunn at straffeloven § 266 rammer hensynsløs atferd som finner sted på internett ved bruk av blogg, twitter, Facebook eller andre sosiale medier. Det er behov for å gi vern mot hensynsløs atferd ved bruk av internett. Det legges til grunn at det ikke kan være et vilkår for å anvende § 266 at det aktuelle krenkende utsagnet er direkte rettet til fornærmede. Bestemmelsens ordlyd inneholder ikke en slik begrensning. Retten legger vekt på at de sosiale mediene som er benyttet er offentlig tilgjengelig på internett. Det må legges til grunn at Bruun var klar over at hennes uttalelser kom til Sorensens kunnskap. Til sammenlikning vises til Borgarting lagmannsretts dom LB-2016-86576, Agder lagmannsretts dom LA-2018-12214 samt Follo tingretts dom av 16.03.2018 (Bruun – Soerensen/Hov).

Soerensen har fremlagt skjermdump av et innlegg på Facebook eller Messenger der det ut fra sammenhengen synes som om Bruun omtaler et innlegg fra Soerensen. Det fremkommer imidlertid ikke, etter hva retten kan se, når innlegget skal ha vært publisert.

Det er videre fremlagt en meldingsrekke fra twitter der både Bruun og Soerensen kommenterer. Soerensens skriftlige kommentar, i bevisoppgaven, er at tweeten har en lenke til et blogginnlegg som heter «Nett troll og knulledukke». Soerensen mener denne artikkelen og en karikaturtegning er av henne. Bruun har forklart at innlegget var en henvisning til bloggeren Sofie Elise som hadde blitt kalt «knulledukke» og at innlegget ikke var om Soerensen. Ut fra dateringene på innleggene, ser det ut til at disse er fra 2016, og faller følgelig utenfor tiltalen. Under enhver omstendighet fremkommer ikke linken mellom Soerensen og omtalen slik at det kan legges til grunn som bevist at dette er en referanse til Soerensen.

Ytterligere er det fremlagt skjermdump av et blogginnlegg fra Bruun av 01.07.2016 kalt «Shaming og drapstrusler». Artikkelen, dersom det omhandler Soerensen, faller utenfor perioden tiltalen gjelder.

Det er videre fremlagt skjermdump fra Bruuns Facebook side der Bruun har klippet inn fra Soerensens e-post og anmeldelse til politiet datert 21.06.2017.

Ellers er det fremlagt e-post fra Hov/Soerensen til politiet datert 24.07.2017 der Soerensen selv har klippet inn sitater fra Bruuns blogg. Sitatene er udaterte og all den tid de er klippet inn i en e-post av Soerensen, finner retten at disse har liten bevisverdi.

Når dette er sagt, finner retten det bevist at Bruun også ved flere anledninger har omtalt Soerensen direkte eller indirekte på nettet i den aktuelle perioden. Det vises for eksempel til Bruuns innlegg på Facebook 13.09.2017 der hun skriver om «det ravgale mennesket» og tilsvarende et innlegg datert 14.09.2017 der Bruun skriver «den alvorlig syke kvinnen» og omtale på twitter 14.09.2017. 17.09.2017 skrev Bruun et innlegg på Facebook der hun gjengir fra blant annet Soerensens forklaring til politiet. Bruun har i retten bekreftet at det er Soerensen hun skriver om.

Etter rettens vurdering hadde Bruuns publiseringer på internett ikke noe aktverdig formål. Bruun har forklart at publiseringene var en reaksjon på andre publiseringer, kombinert med at hun følte seg maktesløs da politiet ikke tok tak i hennes anmeldelser av Soerensen. Hun har videre forklart at publiseringene var en reaksjon på andre publiseringer som vedrørte Bruun, postet av andre som hun oppfatter er i Soerensens nettverk.

Retten finner det klart at Kristin Biesse Bruun objektivt har overtrådt straffeloven 2005 § 266 og at ytringene faller inn under gjerningsbeskrivelsen. Slik retten vurderer det er også kravet til forsett oppfylt idet Bruun i det minste må ha holdt det for sannsynlig at handlingene sikkert eller mest sannsynlig dekker gjerningsbeskrivelsen, jf. straffeloven § 22 bokstav b.

Bestemmelsen i straffeloven § 266 inneholder ikke noe uttrykkelig straffritak ved retorsjon eller provokasjon. Det fremkommer imidlertid, som nevnt over, at det er anledning til å ta hensyn til andre omstendigheter ved vurderingen av om et forhold faller inn under bestemmelsen, herunder fornærmedes opptreden. All den tid de innleggene som er fremlagt, er satt sammen av Soerensen, er det vanskelig for retten å vurdere konteksten. Retten finner uansett at innleggene og kommentarene faller inn under bestemmelsen og anses hensynsløse. De konkrete uttalelsene og omfanget av disse er egnet til å krenke Soerensens fred.

Det anses ikke avgjørende for skyldspørsmålet at Soerensen er ilagt forelegg for overtredelse av straffeloven § 266 og brudd på kontaktforbudet overfor Bruun. Dette har trolig bidratt til å eskalere konflikten mellom de to, selv om det ikke fører til straffrihet. Retten har imidlertid kommet til at fornærmedes forhold vil kunne ha betydning ved straffumålingen.

Tiltale 10.03.2021, post I

Bruun er tiltalt for overtredelse av straffeloven § 266, for perioden 02.08.2019 til 13.04.2020.

Bruun har erkjent at hun har handlet som beskrevet i tiltalen, men viser til at dette var svar på innlegg som Soerensen hadde lagt ut. Spørsmålet retten må ta stilling til er om Bruuns handlemåter faller inn under bestemmelsen, og hvordan fornærmedes egne handlinger skal tillegges vekt.

Noen la i august 2018 ut en kontaktannonsen med Soerensens telefonnummer. Soerensen mener det er Bruun som har lagt ut annonsen, noe Bruun bestrider. Retten legger for ordens skyld til at det ikke finnes bevist at det er Bruun har laget annonsen, og hun er heller ikke tiltalt for dette. I en melding på Twitter har Soerensen klippet inn deler av annonsen og det er indirekte antydnet at Bruun har lagt den ut. Retten finner ikke at Bruuns svar på dette på tweeten rammes av straffeloven § 266.

Retten finner derimot at en rekke andre meldinger som er lagt ut, i utgangspunktet faller inn under straffeloven § 266, herunder omtale av straffesak og reposting av tidligere innlegg som direkte og indirekte omtaler Soerensen.

Retten finner i utgangspunktet at innleggene ikke har noe aktverdig formål og at innholdet er sjikanerende. Slik retten vurderer det har begge parter skrevet om hverandre på forskjellige fora, uten at noe av dette har noe aktverdig formål, men Bruun fritas ikke for straffansvar av den grunn.

Retten finner at både de objektive og subjektive vilkårene for skyld er oppfylt, og tiltalte skal dømmes i samsvar med tiltalen post I.

Tiltale 10.03.2021, post II a

Bruun ble ilagt besøksforbud mot Soerensen 30.08.2017 frem til 02.03.2018. Dette er ikke bestridt. Bruun har erkjent de faktiske omstendighetene og at hun publisert innlegg som direkte eller indirekte har omtalt Soerensen.

Bruun har blant annet forklart at innlegg var ment som kritikk av politiet, men at det er vanskelig å kritisere politiet, uten å komme inn på Soerensen.

Retten er ikke i tvil om at publisering på nett som omhandler og/eller er rettet mot den man har et besøks- og kontaktforbud mot er omfattet av ordlyden i besøks- og kontaktforbudet. Innlegget er postet på Facebook og inneholder en lenke til Soerensens twitter konto med bilde av Soerensen. Publiseringen er rettet mot Soerensen og retten finner at dette medfører et brudd på besøksforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II b

Ved Follo tingretts dom av 19.03.2018 ble Bruun idømt kontaktforbud overfor Soerensen for en periode på 3 år regnet fra rettskraftig dom. Det er ikke i dommen nærmere presisert hva forbudet går ut på. En naturlig tolkning av dette er imidlertid at det er ment for å forhindre tilsvarende forhold som Bruun ble dømt for i samme som, det vil si sjikane og hensynsløs direkte og indirekte omtale av vedkommende på sosiale medier. Forbudet må i tillegg omfatte det å oppsøke Soerensen eller kontakte henne på annen måte.

Tiltalte forklarte at hun egentlig hadde en time på A-hus som ble avlyst, så hun tenkte hun skulle dra innom Nedre Romerike tingrett der hun visste at det pågikk en sak der Irene Soerensen var part. Bruun forklarte at hun regnet med at hun selv ville bli omtalt i saken og ønsket derfor å overhøre forhandlingene. Hun var klar over kontaktforbudet og ønsket derfor å snakke med dommeren før hun gikk inn i rettssalen. Hun satte seg ikke rett utenfor døren, men litt lengre bort i korridoren for å ikke møte på Soerensen.

Slik retten ser det brøt Bruun kontaktforbudet ved å oppsøke tinghuset der hun visste at Soerensen var. Hun hadde til formål å overvære rettsaken og Soerensens forklaring. Etter rettens vurdering hadde hun ingen grunn til å overvære forhandlingene i en sak hun ikke selv er part, vel vitende om forbudet både hun og Soerensen var ilagt.

Tiltalte skal dømmes i henhold til tiltalen post II b.

Tiltale av 10.03.2021, post II c

Post IIc i tiltalen omfatter perioden 17.09.2019 til 05.10.2019. I tillegg til å omfatte meldinger på twitter hvor hun omtaler Soerensen, er Bruun også tiltalte for å ha sendt en e-post til en tredjeperson, med bilder av Soerensens barn hentet fra Facebook.

Tiltalte forklarte at hun sendte e-posten med bilder for å bekrefte eller avkrefte at vedkommende tredjeperson var en bekjent av Soerensen. Slik retten ser det faller e-posten inn under bestemmelsen idet Bruun har forklart at hun sendte den, for å se om tredjepersonen formidlet dette videre til Soerensen.

Det er videre blant annet fremlagt melding fra twitter der Bruun henviser til «denne kvinnen», «kvinnen» 17.09.2019 med henvisninger til innlegg fra Soerensen som er fra april 2017. Eller ser det fremlagt twittermeldinger der Bruun henviser til innlegg fra Soerensen som synes å være fra tidligere, men som Bruun republiserer.

Det fremkommer av flere av de fremlagte meldingene at disse er en del av en lengre tråd, som retten ikke har sett. Dette svekker, som nevnt, bevisets verdi. I tillegg finner retten det ikke bevist at samtlige av de fremlagte meldingene omhandler fornærmede.

I sum har retten kommet til at det er flere av innleggene som er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II d

I perioden 07. til 17.10.2019 publiserte Bruun blant annet innlegg på twitter der hun republiserer tidligere innlegg fra Soerensen, og omtaler blant annet besøksforbudet Soerensen er ilagt. Hun har videre omtalt saken der Soerensen er dømt for ærekrenkelser mot en rettsoppnevnt sakkyndig i en annen anledning.

I sum har retten kommet til at det er flere av innleggene som er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II e

I perioden 19. til 22.10.2019 publiserte Bruun på twitter blant annet omtaler av «kvinnen» med skjermbilde av tidligere innlegg fra Soerensen, omtale av ærekrenkelsessaken der Soerensen ble dømt, og på andre måter omtalte Soerensen direkte og indirekte.

Retten finner at innleggene er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II f

I perioden 27.10.2019 til 04.11.2019 skrev Bruun blant annet på twitter om «den kvinnelige stalkeren» med skjermbilder av tidligere innlegg fra Soerensen.

Det må like fullt stilles spørsmålstegn ved at noen av de innleggene som er inntatt under denne posten, også er inntatt under andre poster i tiltalen. Dette gjør at dateringen på noen av innleggene er usikker. Ytterligere tillegges at Soerensen har forklart at flere av innleggene Bruun har klippet fra er fra en blogg som er slettet, men at noen har arkivert innleggene. Det er uvisst hvem som har lagret innleggene og når de er fra. Retten har ikke lagt vekt på innleggene er dato ikke klart fremkommer.

Retten finner at det foreligger innlegg som er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II g

I perioden 22.11.2019 til 09.12.2019 skrev Bruun flere innlegg på twitter der hun la ut skjermbilder av blant annet twitterinnlegg fra Soerensen fra 2018 og tidligere. Tweetene er dels anonymisert ved at Soerensens bilde og navn er sladdet og dels fremkommer ikke hennes navn av innleggene. Det legges imidlertid til grunn at for Soerensen er det klart at innleggene handler om henne.

Retten finner at innleggene er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II h

I perioden 12.12.2019 til 15.12.2019 er det fremlagt et innlegg på twitter der Bruun omtaler «kvinnen» med et skjermbilde fra en tidligere blogg skrevet av Soerensen. Blogginnlegget er datert 12.12.2019, men det fremstår som usikkert om dette er datoen for innlegget. Videre er det fremlagt et innlegg fra Bruun datert 12.12.2019 som omtaler Soernsens blogg som ble stengt av WP. Det er også fremlagt et twitter innlegg fra Bruun av 14.12.2019 der hun omtaler et skjermbilde tatt fra bloggen til Soerensen datert 08.12.2012.

Retten finner at innleggene er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Tiltale av 10.03.2021, post II i

I perioden 06.01.2020 til 13.04.2020 skal Bruun ha publisert gjentatte meldinger på twitter der hun omtalte Soerensen og la ut skjermbilder av tidligere innlegg fra Soerensen på forskjellige medier. Den ene meldingen som er dokumentert er ikke datert og omhandler ifølge Bruun ikke Soerensen. Ellers er det dokumentert et innlegg på twitter Bruun skrev 09.04.2020 der Soerensen omtaler uten å navngis, samt at Bruun omtaler «prosesskrivet» Soerensen har skrevet og sendt til en rekke instanser 23.3.2020 (der Soerensen gjør gjeldende at Bruun bør fratas anledningen til å anlegge søksmål). Det er videre fremlagt tweet fra Bruun av 11. og 12.04.2020 der hun omtaler og siterer Soerensens sin anmeldelse av Bruun.

Retten finner at innleggene er rettet mot Soerensen eller er omtale av henne på en slik måte at det representerer brudd på kontaktforbudet.

Straffutmåling

Bruun er tidligere dømt for overtredelse av straffeloven § 168 og § 266, men er ellers ustraffet. Hun skal nå dømmes for to tilfeller av hensynsløs adferd og 9 tilfeller av brudd på besøks- og kontaktforbud.

Retten legger til grunn at sterke allmennpreventive hensyn gjør seg gjeldende idet sjikane i sosiale medier i økende grad er et samfunnsproblem. I utgangspunktet gjør også individualpreventive hensyn seg gjeldende med betydelig styrke i denne type saker. På den andre siden synes ikke Follo tingretts dom av 19.03.2018 å ha hatt særlig preventiv virkning.

Retten finner videre at det store antallet omtaler av Soerensen må tillegges vekt i skjerpende retning.

I utgangspunktet vil det ved gjentatte brudd på besøksforbud være rom for å bruke en ubetinget fengselsstraff, jf. Rt-2015-34. På den andre siden legger retten en viss vekt på at samtlige av bruddene på besøks- og kontaktforbudet har skjedd elektronisk. Retten slutter seg for øvrig til de vurderinger som ble gjort av Follo tingrett i dom vedrørende Bruun og Soerensen 19.03.2018 der det skrives:

Det fremgår av prp 42 L (2016-2016) pkt 8.2 at straffeloven § 266 kan brukes sammen med § 168 om brudd på oppholds- og kontaktforbud. Ved utmålingen av straff for brudd på besøksforbudet tar retten utgangspunkt i Rt 2015 side 34 note 19 hvor det fremgår

«Besøksforbud er ett av få virkemidler politiet har for å beskytte personer som utsettes for fredskrenkelser fra andre. Allmennpreventive hensyn taler dermed for at brudd på besøksforbud

skal få følbare konsekvenser selv om det ikke er tale om vold eller trusler om vold. I denne saken foreligger dessuten gjentatte brudd.»

Med utgangspunkt i den nevnte dommen skal det lite til før det skal idømmes en fengselsstraff ved brudd på besøksforbud, og særlig når det er tale om gjentatte brudd på begge de ilagte besøksforbudene. Det at bruddene fortsetter også under det andre besøksforbudet viser at det av individualpreventive grunner er behov for å reagere strengere da et besøksforbud i seg selv ikke hindret tiltalte i å kontakte fornærmede. Retten peker likevel på at Bruun og Hov kun har truffet hverandre 2-3 ganger fysisk tilbake i 2009, og at øvrig kommunikasjon har foregått elektronisk slik at frykten bruddene medfører er mindre enn om det hadde vært forutgående fysiske konfrontasjoner mellom partene. Det at alle bruddene har skjedd gjennom publiseringer på sosiale medier tilsier også etter rettens syn at de ikke har medført den frykt som krenkelser av besøksforbud gjennom personlige treffpunkt ville medføre, og retten finner at det bør fastsettes en betinget fengselsstraff.

Før det tas hensyn til formildende omstendigheter har retten kommet til at forholdene tilsier en straff på betinget fengsel i om lag 21 dager, samt en ubetinget bot.

Tiltalte har erkjent de faktiske forhold og hennes erkjennelse tillegges en viss vekt i formildende retning.

Retten finner at det i formildende retning er anledning til å legge vekt på fornærmes handlinger. Det vises til straffeloven § 80 bokstav e om berettiget harme som hjemler adgang til å sette straffen ned under minstestraft eller til en annen straffart. Regelen om berettiget harme har nær sammenheng med adgangen enkelte straffebud har til å frita for straff når handlingen har vært svar på utilbørlig opptreden fra den andre part. Det er slik retten ser det ikke hjemmel for å frita for straff i det foreliggende tilfelle, men bestemmelsen gir hjemmel for nedsettelse av straffen. Forarbeidene peker på at en sakesløs fornærmet har krav på en sterkere rettsbeskyttelse enn den som selv er skyld i den behandling han blir utsatt for. Det riktige må videre være at harmen kun er berettiget i forhold til den som den går ut over.

Fornærmede selv har postet flere innlegg om Bruun på sosiale medier i samme periode som tiltalen gjelder. Hun har også, blant annet ved e-post av 23.03.2020, oversendt dokumenter blant annet vedrørende Bruun, til Nedre Romerike tingrett, domstoladministrasjonen og sorenskriver Odd Magne Gjerde, med kopi til en rekke andre personer og instanser, herunder Stortingets justiskomite, Eidsivating lagmannsrett og en rekke privatpersoner som ifølge Soerensen har vært utsatt for «netthets eller forfølgelse av saksøker». Soerensen skriver i e-posten blant annet at hun vil advare andre domstoler og at Bruun er et samfunnsproblem. Slik retten ser det har ikke Soerensen mistet sitt rettsvern ved sine handlinger, men sett i lys av fornærmedes handlemåte og omtale av tiltalte, er ikke straffverdigheten av handlingen til Bruun de samme, som om Bruuns innlegg hadde vært mot en utenforstående uten noen forutgående historikk.

Flere av Bruuns innlegg er også republiserings av eldre innlegg fra Soerensen. Retten finner ikke at det kan sies å foreligge berettiget harme knyttet til slike republiserings.

I formildende retning legges det videre vekt på at flere av forholdene ligger langt tilbake i tid. Det er ikke opplyst at den lange saksbehandlingstiden kan lastes tiltalte.

De eldste forholdene er fra 2017 og de nyeste fra april 2020. Påtalemyndighetene har gjort gjeldende at det ikke foreligger noe liggetid av betydning, og at tiden har vært nødvendig for å etterforske saken. Bevisoppgaven bærer, som nevnt, preg av at det er Soerensens anmeldelser av Bruun som ligger til grunn for saken, og politiet har ikke fremlagt noe som tilsier at det er foretatt etterforskning av betydning i saken. Om det ikke foreligger ren liggetid som tilsier brudd på EMK, synes saksbehandlingstiden å ha vært lang. Den lange saksbehandlingstiden skal tillegges vekt i formildende retning.

Forsvarer har gjort gjeldende at Bruun er i en rehabiliteringssituasjon og at dette skal tillegges vekt i formildende retning. Retten kan ikke se at det er grunn til å sette ned straffen ut fra slike betraktninger i nærværende sak.

Samlet sett og etter en kontret vurdering, har retten kommet til at straffen settes passende til en bot stor kr 15 000, subsidiært fengsel i 30 dager.

Kontaktforbud

Aktor har nedlagt påstand om kontaktforbud i ytterligere 3 år og forsvarer har motsatt seg dette. I utgangspunktet har både tiltalte og fornærmede kontaktforbud overfor hverandre til november/desember 2021. Begge parter synes imidlertid å ikke ha forholdt seg til dette. Tiltalte har forklart at hun lenge har klart å avstå fra å omtale tiltalte på nett, men at hun tidvis mener hun må forsvare seg.

Det kontaktforbudet som allerede er ilagt, har ikke hatt ønsket effekt. Retten finner imidlertid ikke at dette i seg selv er god grunn til å ikke ilegge et nytt kontaktforbud. Basert på den manglende viljen til å la være å omtale Soerensen siden dommen i 2018, finner retten at det er grunn til å tro at Bruun ellers vil fortsette de straffbare krenkelsene av Soerensen. Retten finner at det er grunnlag for å ilegge et nytt kontaktforbud overfor Soerensen for en ny periode av tre år fra rettskraftig dom, jf. straffeloven § 57.

Retten kan ikke se at det tiltalte har noen aktverdig grunn til å omtale Soerensen på nett, ei heller Soerensen Bruun. Tiltalte har forklart at hun akter å avstå fra å kommentere Soerensen i det videre. Et kontaktforbud anses derfor heller ikke som et uforholdsmessig inngrep.

Oppreisningserstatning

Etter skadeerstatningsloven § 3-5, jf. § 3-3 kan den som forsettlig eller grovt uaktsomt har tilføyd krenkelse eller mislig adferd, herunder overtredelse av straffeloven § 266, bli pålagt å

betale en oppreisningserstatning til fornærmede. Det er klart at vilkårene for at tiltalte skal dømmes til å betale fornærmede oppreisningserstatning, er oppfylt.

Tiltalte skal betale en oppreisningserstatning som skal dekke påført tort og smerte og annen krenking eller skade av ikke-økonomisk art. Det følger av rettspraksis at det ved utmålingen skal foretas en skjønnsmessig og individuell vurdering der det blant annet skal legges vekt på handlingens objektive grovhet, skadevolderens skyld, fornærmedes opplevelse av krenkelsen og arten og omfanget av de påførte skadevirkningene.

Det følger for øvrig av skadeserstatningsloven § 5-1 at skadelidtes egne forhold kan føre til at erstatningsansvaret settes ned eller faller bort dersom det er rimelig når en tar hensyn til atferden, og dens betydning for at skaden skjedde, omfanget av saken og forholdene ellers.

Retten har kommet til at selv om Bruun skal dømmes for overtredelse av straffeloven § 266, skal det ikke idømmes oppreisningserstatning. Tatt i betraktning at det foreligger gjensidige brudd på kontaktforbudet og at fornærmede så sent som i forbindelse herværende sak, har lagt ut opplysninger om Bruun på sosiale medier, samt at hun har sendt ut omfattende mengder dokumenter vedrørende Bruun til en rekke personer og aktører, er det ikke rimelig at det skal svares oppreisningserstatning.

Bruun frifinnes for kravet om oppreisningserstatning.

Sakskostnader

Etter straffeprosessloven § 436 skal domfelte i en straffesak erstatte staten nødvendige kostnader ved saken.

Retten finner ikke grunnlag for å fravike denne hovedregelen. Aktor har gjort gjeldende at sakskostnadene bør settes langt høyere enn vanlig og opp mot kr 30 000. Retten er usikker på begrunnelsen for dette og viser til at politiet alene har basert sin sak på anmeldelser fra fornærmede. Dette synes igjen å ha medført at iretteføringen av saken har blitt unødig vidløftig og ensidig. Sakskostnadene fastsettes skjønnsmessig til 3000 kroner.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

Kristin Biesse Bruun, født 17.11.1963, frifinnes for kravet om oppreisning.

Kristin Biesse Bruun, født 17.11.1963, dømmes for overtredelse av straffeloven § 266 (to tilfeller) og straffeloven § 168 (ni tilfeller) til en bot på 15 000 – femtentusen – kroner, subsidiært fengsel i 30 – tretti – dager, jf straffeloven § 79 a.

Straffen er en særskilt straff i forhold til Follo tingretts dom av 19.03.2018.

Kristin Biesse Bruun, født 17.11.1963, idømmes kontaktforbud overfor Irene Soerensen for en periode på 3 – tre – år regnet fra rettskraftig dom.

Kristin Biesse Bruun, født 17.11.1963, dømmes til å betale sakens omkostninger med 3 000 – tretusen – kroner.

Postforkynning

Dommen postforkynnes for domfelte av retten. Mottakskvittering vil bli ettersendt til aktor i saken. Dersom mottakskvittering ikke er innsendt retten innen en uke etter angitt forkynningstidspunkt, vil dommen bli sendt politiet ved aktor for forkynning ved stevnevitne. Vedlagt dommen følger "Veiledning til domfelte i tingretten", opplysning om når dommen anses forkynt og opplysning om ankefrist.

Retten hevet

Jannecke Tobiassen

Karl-Erik Derås

Anne Gunnhild Heggem

Dokument i samsvar med original
Mette Sebergsen
rådgiver